

[Edel Saunte.]

ansætte et antal konsulenter. Jeg håber, det vil lykkes at finde personer, der forener viden med praktisk forståelse og kærlighed til børnene, til at beklæde disse stillinger; det vil nemlig være helt afgørende for, hvor lykkelig denne vejledning bliver, hvordan de mennesker er, som skal udøve den.

Efterværnet har været et punkt, som har beskæftiget dem, der har arbejdet inden for børneværnet, i høj grad. Den nuværende bistand til elever, der er udskrevet fra opdragelseshjem, har stort set indskrænket sig til tilsyn med børn, anbragt i pleje, og børn, der forsøgsvis har været hjemgivet, medens tilsyn fuldstændig ophører ved den endelige hjemgivelse. Hertil er der ydet en begrænset hjælp fra bidragsfonden, og vi har haft et privat efterværns arbejde, der i de sidste to år er blevet organiseret gennem en sammenslutning. Denne organisations midler har været meget begrænsede, og først i forrige og indeværende finansår er statens tilskud kommet op på 40 000 kr. om året. Det betyder, at sammenslutningen i alt har kunnet råde over 80 000 kr. Når der heraf skal ydes lønninger til medhjælpere, vil det forstås, at der ikke bliver meget tilbage til en økonomisk hjælp eller til et virkelig indgående efterværn for de børn, det her drejer sig om, og der er stor trang til en sådan hjælp. Sidste år henvendte ikke mindre end 400 sig til efterværnet om bistand, og det er klart, at med de små midler, der har været til rådighed, har man ikke i alle tilfælde kunnet yde økonomisk hjælp. Men der vil være tilfælde, hvor det er nødvendigt. Jeg håber derfor, at den nye bestemmelse i § 65 vil medvirke til, at efterværnet udbygges med en række af de foranstaltninger, der er foreslået i administrationsudvalgets betænkning. Kun hvis vi virkelig udbygger efterværnet, har vi en chance for at få det rette udbytte af opdragelseshjemmenes opbyggende arbejde.

Jeg er særlig glad for, at der skabes hjemmel for, at man kan få en udvidet uddannelseshjælp. Vi har haft mange tilfælde, hvor børn, der har været under forsorg og virkelig har haft evner til og muligheder for at få en uddannelse, ikke har fået

det, ganske simpelt fordi man kunne forudse, at det ikke var muligt for de pågældende at gennemføre uddannelsen, fordi de skulle udskrives af børneforsorgen, inden uddannelsen var afsluttet.

Vi har selvfølgelig haft visse muligheder for gennem bidragsfonden eller gennem private legater at komme dem til hjælp, men det har langtfra rakt til, og det er en stor skam, at børn, som har evner og har mulighed for at få en uddannelse, og som derved kunne blive nyttige medborgere, skal berøves denne mulighed, fordi vi ikke har uddannelseshjælp.

Jeg er også meget interesseret i, at der bliver mulighed for at indrette pensionater for dem, der udskrives fra børneforsorgen. Det har vist sig meget vanskeligt at skaffe ikke mindst de unge piger et passende anbringelsessted. Jeg har set mange tilfælde, hvor de efter udskrivningen fra forsorgen er kommet til at bo under forhold, der måtte drive dem ud i de dårlige forhold, som vi havde hjulpet dem bort fra ved at have dem på opdragelseshjem i så og så lang tid. Det er jo ikke underligt, at en ung pige, som er udskrevet fra forsorgen, og som, fordi hun ikke kan skaffe sig et tilfredsstillende opholdssted, kommer til at bo i en spisestue hos en familie, der i forvejen har en 3-4 børn liggende i samme spisestue, giver op med sin uddannelse og ganske simpelt flygter ud i prostitutionen.

Jeg er endvidere glad for, at der vil blive tale om vejledende takster i betalingsproblemer. Det er nødvendigt, at vi administrerer bidragsspørgsmålet også med henblik på de børn, der er blevet i hjemmene, og ikke alene med henblik på betalingsforholdene for de børn, der er på anstalt.

Med hensyn til spørgsmålet om anbringelser understreges det meget energisk, at private plejehjem skal foretrækkes fremfor en anden anbringelsesmåde. Det er jo rigtigt, at private plejehjem er at foretrække, hvis det er gode plejehjem, og det er også rigtigt, at man i mange tilfælde allerede nu anbringer børn i private plejehjem, men jeg vil dog gerne pege på, at afgørende for, om vi kan få plejehjem, er alligevel plejepengenes størrelse, især hvis vi tænker os muligheden af — således som man går ud fra i bemærkningerne til lovforslaget —